

munda

ens filius extra pditionem erit ;

Hoc est quod ait uertat. Qui sermone meum
 seruauerit non uidebit mortē in eternum.
 V. Iste quā locutus est uir cū quo est dñs. et
 quidō se cū morantem confortatus. ait ;
 U. Ir iste recte xp̄c iñc intelligit. qui deitate diui
 nitatis sue cūiunct. aduersus inimici fositudinē
 cōfostat ē. Hinc enī p infirmitatē carnis. mundo
 apparens. ab incredulis stultus uisus ē. hic sapi
 entia hui mundi repbando n̄ nouit. hic scientia
 scōx in p̄sentia diuinitatis sue & ante sc̄la nouit.
 & in tempore p humanitatē edocuit. Ipse ē de
 quo ait apls. Qui descendit ad inferiores partes
 terrae. qui ascendit sup om̄s celos. ut adimple
 r̄t om̄a. Ipse aquas diuine scientie in corda ele
 ctōx suōx. uelut in uestim̄to colligauit. Ad ex
 tremū ipse ē qui cunctos t̄minos t̄rre atq̄
 p̄ore infidelitatis. uelut esomno ad creden
 dū se suscitauit. **D**uo rogaui. non dē negēs

VERBA ECCLESIASTES.

FILII DAVID REGIS HIERUSALEM
 salomonis. Hic liber qui ecclesiastes appellatur concionator
 propriè dicitur. In contione uero sententia pmititur per
 quā tumultuose turbe seditio comprimatur. Et cū multi
 diuersa sentiunt per contionantes rationē ad unā sen
 tentiā comprimuntur. Hic igitur liber cōcionator dicitur.
 quia salomon in eo quasi tumultuantis turbæ suscepit sensu
 ut ea p̄ inquisitionē dicat que fortasse p̄ contemptationem
 impedita mens sentiat. Nā qđ p̄ sententias quasi p̄ inq̄
 sitionē monē quasi tot in se p̄sonas diuersas suscep.
 Sed contionator uerax uelut extensa ma. nu omniū
 tumultus sedat. eosq; ad unā sententiā reuocat. cum
 in hoc libri termino ait. Finē loquendi om̄s pariter au
 diamus. Dm̄ timē & mandata eius ob. serua. Hoc enī
 om̄s homo. Si enī in libro hoc p̄ locuti. onē suā multas
 p̄sonas non suscepit. cur ad audiendū loquendi fi
 nē secū pariter omnes admoncat.

Vanitas uanitatum dixit ecclesiastes. vanitas

Abb. 286